

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 1/26 - 53. årgang

**Marie takket for seg
etter 16 år**

**Torstein lagde
historisk klubbe**

**Montørene feiret sine
femti år**

Lederen har ordet

Våren er her. Dagene blir lengre, luften litt varmere og naturen våkner til liv igjen. Rundt om i landet er årsmøtene i lokalforeningene nå gjennomført. Vi vil benytte anledningen til å ønske både nye og gjenvälgte styremedlemmer velkommen til arbeidet i lokalavdelingene. Takk til alle som stiller opp og bidrar – deres innsats er avgjørende for aktiviteten og fellesskapet i organisasjonen vår.

Samtidig lever vi fortsatt i en urolig tid. Krig og konflikt rammer alltid sivile hardest, og vi ser hvordan uskyldige mennesker lider – barn, kvinner og eldre. Ødelagte hjem og mangel på trygghet skaper en hverdag preget av frykt og sorg. Av og til kan man nesten ønske at det var noen «voksne hjemme» der de store beslutningene tas.

Derfor er det viktig at vi fortsatt løfter en tydelig stemme for fred, rettferdighet og humanitær hjelp. Vi oppfordrer våre medlemmer til å stå sammen i solidaritet med dem som rammes, og til å bidra der vi kan – gjennom støtte, engasjement og ved å holde håpet levende om en fremtid uten vold og krig.

Det er gledelig å se at mange lokalavdelinger rundt i landet har planlagt varierte aktiviteter utover våren. Samvær, hygge og fellesskap står i sentrum – enten det er turer, medlemsmøter med foredrag eller en kopp kaffe sammen med gode venner. Det er nettopp disse møtepunktene som gir liv til organisasjonen vår og holder fellesskapet sterkt.

Vi ser også frem til årets lederkonferanse i slutten av april, som alltid er et høydepunkt. Konferansen gir oss mulighet til å hente inspirasjon og ny kunnskap, samtidig som vi får styrket kontakten og samarbeidet på tvers av lokalavdelingene. Jeg er sikker på at samlingen vil gi oss både innsikt og motivasjon i det videre arbeidet for pensjonistenes interesser.

La oss bruke våren til å styrke samholdet, glede oss over det vi får være med på – og se fremover med optimisme.

*Tore Haugland
Forbundsleder*

INNHOUD

Lederen har ordet	s. 2	Fredning av Vigra avslått	s. 10
Nytt fra forbundsstyret	s. 3	50 år gamle montørspiranter	s. 10
Verving på agendaen	s. 4	Bildet	s. 11
Vellykket verving i liten forening	s. 4	Bowling i Trondheimsforeningen	s. 11
Slutt i Drammen	s. 5	Historien om en foreningsklubbe	s. 12
Samtaler med lokalforeningene	s. 5	Kristiansand rundet sine femti	s. 13
Besøk hos Cyberforsvaret på Lillehammer	s. 6	Leie av hytter i EL & IT	s. 13
Beredskap i dagens samfunn	s. 7	Tilbakeblikk	s. 14
Lov å late seg etter årelang innsats	s. 8	Haugesund og Stavanger på fellestur	s. 15
I Nansens skispor	s. 9	Småstoff	s. 16

Neste nummer av bladet kommer ut 19. juni. Tips og stoff sendes på e-post til gunhi-s@online.no **innen 2. juni.**

Forsidebilde: Påskekjærringer. Foto: Stig B. Skoglund

Redaktøren forbeholder seg retten til redigering og nedkorting av innlegg.

Utgitt av Telepensionistenes Landsforbund. Redaktør: Gunhild G. Skoglund. Ansvarlig redaktør: Tore Haugland.

Nytt fra forbundsstyret

Flere telepensjonister på ønskelista

Vi har fortløpende verving som en viktig sak i styret, og to styremedlemmer har fått et spesielt ansvar. Les om dette annet sted i bladet.

Vi oppfordrer alle til å bruke vervebrosjyren aktivt. Legg den ved i e-post eller skriv den ut og gi den til de som er interessert. Brosjyren ligger helt nederst på hjemmesiden vår og under menyvalget 'Medlem'.

Vervekonkurransen avsluttes 31. mars, og vinneren gjøres kjent på lederkonferansen. Alle som verver flere enn to nye medlemmer får ett gavekort på 300 kroner, vinneren får en iPad.

Da Telepensjonisten gikk i trykken, var det vervet 76 nye medlemmer.

Husk at den som verver må legge inn navnet sitt på innmeldingsskjemaet på hjemmesiden for å delta i konkurransen.

Grasrotandelen

Vi minner om at du kan bidra til å spe på inntektene lokalt hvis du tipper. Frivillige organisasjoner - som Telepensjonistene - kan få del av Grasrotandelen i Norsk Tipping. Grasrotandelen gir de som tipper mulighet til å bestemme hvem som skal få del av overskuddet, uten at det koster tipperen noe ekstra. Ved å velge din lokale telepensjonistforening vil en del av beløpet du spiller for gå dit.

Mange minner om muligheten på sine lokale hjemmesider med teksten 'Sett oss som din grasrotmottaker!' Dette bør stå på hjemmesiden til alle lokalforeninger som en påminnelse og oppfordring til medlemmene.

Krav til regulering av pensjoner og fripoliser i TPK 2026

Telepensjonistenes Landsforbund viser til årets pensjonsoppgjør og ønsker med dette å fremme vårt krav til regulering av pensjoner og fripoliser i Telenor Pensjonskasse (TPK).

Det er av avgjørende betydning at pensjoner og fripoliser reguleres på et nivå som sikrer at pensjonistene ikke taper kjøpekraft sammenlignet med utviklingen i samfunnet for øvrig. For våre medlemmer har det vært en grunnleggende forventning at det å ha hatt Telenor som arbeidsgiver innebærer en trygg og forutsigbar alderdom, der verdien av opptjente pensjonsrettigheter ikke svekkes over tid.

Vi satte pris på at fripolisene fra TPK i fjor ble regulert på samme nivå som løpende pensjoner, og vi forventer at denne praksisen videreføres også i år.

Vårt krav er at pensjoner og fripoliser i TPK reguleres med et gjennomsnitt av pris- og lønnsveksten i 2025, slik at realverdien av pensjonsavtalene opprettholdes.

Kopi av brevet, undertegnet av forbundsleder.

Opplæring

Etter årsmøtene har det kommet flere nye tillitsvalgte i de lokale styrene. Plan for kurs og opplæring

av nye styremedlemmer vil bli satt opp i henhold til innmeldte behov.

Opplæringen gjelder StyreWeb, spesielt for kasserere og ansvarlige for hjemmesidene.

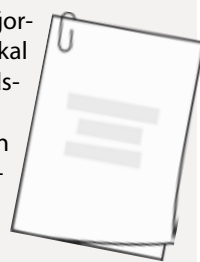
Årsberetning 2025

Årsberetningen for fjoråret er ferdig, den skal behandles på Landsmøtet 2027.

I grove trekk kan vi nevne at medlemstallet viser en svak synkende tendens, derfor fortsetter vervekonkurransen. Vi har fortsatt fokus på regulering av pensjoner og fripoliser fra Telenor Pensjonskasse, og vi har deltatt i trygdeoppgjøret gjennom SAKO-samarbeidet.

Samarbeidet med personalorganisasjonene og ansattrepresentanter i aktuelle styrer er godt. Vi har også et godt samarbeid med Pensjonistforbundet og SAKO. Vi er representert i de faste møtene statsråden har med pensjonistorganisasjonene og samarbeider om svar på høringer til offentlige myndigheter.

Årlige dialogmøter med lokalforeningene gir oss en god oversikt over arbeidet som gjøres rundt i landet.

Lederkonferansen

Årets lederkonferanse går av stabelen på Quality Airport Hotel Gardermoen 22. – 23. april.

Av programmet kan vi nevne verving, samarbeide med hovedorganisasjonene og samarbeidet innen SAKO i Trøndelag og hva dette kan føre til.

Bernt Harald Kilnes får låne den såkalte Grønnboka, populært kalt oksen, av Ingrid Elise Jentoft. Hun hadde signatur Eple, jobbet på riksen og tok vare på 'oksen' for å holde kontakt med gamle bekjente rundt om i landet. Nå kommer den til nytte i vervingsarbeidet.

Jan Riddervold har lånt interne telefonlister for region Øst 1994-95 og håper de blir nyttige i leting etter flere mulige telepensjonister.

Verving på agendaen

Forbundsstyret har i lengre tid hatt fokus på medlemstallet. Det er svært viktig å beholde medlemmene, og spesielt viktig er det å gi et tilbud til de som blir berørt hvis en lokalforening legges ned. Minst like viktig er det å skaffe nye medlemmer. For å sikre et kontinuerlig arbeid med dette er et spesielt ansvar gitt Bernt Harald Kilnes (Trondheim) og Jan Riddervold (Lillehammer/Gjøvik), begge sitter i forbundsstyret. Sammen har de foreløpig satt ned tre områder det skal jobbes videre med. Telepensjonisten har fått en oppsummering av arbeidet så langt.

Det oppleves dessverre ofte at lokallag må kaste inn årene fordi man ikke får tak i kandidater til styrene, eller at man ikke lenger er mange nok. Mye kan og må gjøres for å unngå å komme i slike situasjoner.

Av tiltak nevnes:

1. Et medlem i forbundsstyret bør ha ansvaret for vervingen. På overordnet nivå bør man samarbeide med de fire personalorganisasjonene i Telenor, ved å ha jevnlig kontakt og få navn på potensielle pensjonister derfra. Dette medlemmet skal også ha jevnlig kontakt med lokalstyrene og støtte disse i vervingsprosessen. Verving bør være et fast tema på ledersamlingene.
2. En person i lokalstyret bør ha ansvaret for vervingen og sørge for at dette settes på dagsorden. Dette kan være for eksempel tema på medlemsmøtene.
3. Intervju med vervede medlemmer kan beskrives i Telepensjonisten og i lokale medier. Og vellykkete arrangementer bør beskrives slik at dette kan kopieres av andre.

Årlig pr. 1. januar, ble det laget en katalog over samtlige arbeidstakere i Televerket som sammen med de årlige telefonlistene fra Distriktene vil være egnet informasjon som kan benyttes ved verving. Flere har sikkert tatt vare på disse katalogene og dermed har man her mye interessant og nyttig informasjon som kan benyttes. Det er også viktig at potensielle medlemmer får vite om hvilke fordeler man har som medlem som for eksempel leie av Telenors hytter. Informasjon om vellykkete vervingstiltak bør og deles med andre lokalforeninger. Denne personen bør også ha et tett samarbeid med valgkomiteen.

Vellykket verving i liten forening

Telepensjonistene Gudbrandsdal er et av forbundets minste lokallag med 21 medlemmer. Inntil ganske nylig var de bare 16 medlemmer, og styret bestemte seg for å gjøre noe aktivt for å finne fram til noen som kunne tenke seg å bli med i foreningen. Imponerende nok klarte de å øke medlemsmassen med fem nye telepensjonister.

Gunhild Granum Skoglund

Vi tok en telefon til leder Ivar Hjelmen for å spørre hvordan de klarte det.

Ivar forteller at sekretæren og tidligere leder satte seg ned og lagde en liste over folk de hadde jobbet sammen med, eller som de kjente, som kanskje kunne være interessert i å bli telepensjonister.

De kom ut av tenkeboksen og sendte 35 direkte henvendelser via e-post og fire brev i posten. Alle fikk vervebrosjyren og ellers god informasjon om aktiviteter som foreningen kan tilby.

- Fikk dere svar fra alle?

- Nei, men vi lyktes med å få tre tidligere montører/arbeidstakere fra linjeavdeling og to fra 1881 Opplysningen.

I tillegg vet vi om to personer som slutter i arbeidslivet i løpet av året, og som vil melde seg inn hos oss.

Telenor har få arbeidsplasser utenom de større byene, så også i Gudbrandsdalen.

- Selv om mange sluttet i Telenor og tok jobb i andre bedrifter, så er det likevel få arbeidsplasser i området vårt som har mulige telepensjonister som arbeidstakere, sier Ivar.

De har et godt samhold i foreningen. Bildet er fra julemøtet i 2025. Ivar Hjelmen sitter som nummer to foran på høyre side av bordet.

Han minner om at så sant man tidligere har vært ansatt i Televerket/Telenor, så kan man melde seg inn i foreningen. Og partneren er også velkommen som medlem, det er alltid hyggelig med felles aktiviteter.

Slutt i Drammen

Telepensjonistene Drammen ble vedtatt lagt ned etter avstemming på årsmøtet 28. januar 2026. Grunnen til nedleggelsen var blant annet at det var vanskelig å få valgt inn nye personer til styret. Medlemstallet var dalende, oppmøtet på medlemsmøter var lavt, og det var utfordrende å rekruttere nye medlemmer.

Åge Moberg, tidligere Drammen lokalforening

Vi må innrømme at det var vemodig å ta skrittet med å legge ned foreningen, særlig da vi måneden før – på julemøtet – også feiret foreningens 50-årsjubileum.

Like før avstemmingen om nedleggelse kom forbundsleder Tore Haugland med et forslag om at Drammen kunne bestå som en lokalgruppe under Tele-

pensjonistene Oslo og Omegn, og at alle de 47 medlemmene kunne overføres dit. Dette syntes vi var et godt forslag, og vi ble enige om å gjøre det på denne måten.

Det betyr at vi ikke lenger har eget styre i Drammen, men at vi har en kontaktperson inn mot Oslo. Som foreningens sist avgåtte leder sa undertegnede ja til å være kontaktperson, med støtte fra tidligere leder Henning Torsby og tidligere kasserer Aud Birgit Kleiven.

Vi har de samme rettighetene som medlemmene i Oslo-avdelingen. Ifølge Tore Haugland finnes det tre tilsvarende lokale grupper under Bergen-avdelingen, som fungerer godt. Disse gruppene er Norheimsund, Stord og Voss.

Som nevnt var det vemodig å legge ned Telepensjonistene Drammen, men slik situasjonen var, mente styret at dette var det riktige valget.

Bildet er fra årsmøtet 2024 da Åge Moberg (til v.) takket Henning Torsby som hadde sittet som leder i 13 år. Åge Moberg er nå kontaktperson for telepensjonistene i Drammen.

Samtaler med lokalforeningene

Som et ledd i kommunikasjonen med lokalforeningene gjennomfører forbundsstyret hvert år en såkalt dialogsamtale med lokale ledere. Et skjema med spørsmål og tema sendes foreningene på forhånd for deretter å gjennomgå dette i en telefonsamtale. Forbundssekretær Harriet Karlsen har laget en kort oppsummering.

Intern administrasjon og StyreWeb

Lokalforeningene benytter ulike fasiliteter når det gjelder møteaktiviteter. De fleste samarbeider med andre foreninger og leier/låner lokaler.

Lokalforeningene melder om tiltakende problemer med å finne personer som er villig til å ta verv i styret. Hjemmesidene blir benyttet ulikt, men de fleste har hjemmesiden oppdatert, samt benytter e-post og Facebook til medlemsinformasjon og oppfølging.

De aller fleste benytter StyreWeb for arkivering av protokoller fra styremøte og årsmøter. StyreWeb benyttes også ved påminnelser til møter, arrangementer og turer, samt til fakturering av medlemskontingent.

Positive tilbakemeldinger i forhold til at StyreWeb skal være tema på årets lederkonferanse. Der ser foreningene mulighet til å ta opp spørsmål, samt spesielle ønsker knyttet til funksjoner i systemet.

Verving av nye medlemmer

Foreningene melder tilbake at medlemsantallet har vært ganske stabilt gjennom det siste året. Nye medlemmer blir i hovedsak vervet via kontakt med gamle kollegaer.

De melder at det er et større potensial blant tidligere telemontører, og det er viktig å finne disse på de riktige arenaer og møteplasser. Et virkemiddel er også å benytte informasjons- og vervemateriale som sendes arbeidsplassen.

Telepensjonisten er et særdeles viktig element i verving, men også i medlemspleie.

Samarbeid

Lokalforeningene melder om ulikt nivå når det gjelder samarbeid med andre telepensjonistforeninger, samt andre lag og foreninger lokalt. Flere melder om samarbeid om lengre turer og treff, også sammen med Postpensjonister og Politiet.

Flere av våre lokalforeninger har representanter i lokale Eldreråd.

Samarbeid med forbundet er greit, og lokalforeningene melder om god kommunikasjon når det gjelder tilbud om kurs/opplæring gjennom det siste året.

Tilbud om kurs og opplæring er viktig i rekruttering av nye kandidater til styreverv.

Landsmøtet og lederkonferansen er en viktig arena for samarbeid, men flere foreslår at dette arrangeres samtidig og annethvert år.

Økonomi

Foreningene melder om ulike nivå når det gjelder økonomien og har jevnt over beholdt en kontingent rundt 200 – 350 kroner.

De aller fleste melder om egenandel ved ulike reiseaktiviteter, samt loddssalg på medlemsmøtene.

Noen av våre lokalforeninger benytter grasrotandelen som inntektskilde.

Jan Erik Svensson takker Oberstløytnant Knut Aasgaard for et interessant foredrag.

Lydhøre telenorpensjonister

Den første versjonen av våpen brukt ved skiskyting for blinde. Dette ble funnet opp på Jørstadmoen.

Besøk hos Cyberforsvaret på Lillehammer

I februar i år fikk Herretreffen på Lillehammer en omvisning hos Cyberforsvaret og Modellkammeret på Jørstadmoen. Flere på Herretreffen er telepensjonister hjemmehørende i Lillehammer og Gjøvik lokalforening. Besøket på Jørstadmoen var så interessant at vi vil vurdere å be om et nytt besøk, slik at flere telepensjonister kan bli med.

Olav Sønsteby, Lillehammer og Gjøvik lokalforening

Jørstadmoen er plassert på Fåberg, som er den nordligste delen av Lillehammer kommune. Omvisningen kom i stand etter initiativ fra telepensjonist på Lillehammer Jan Erik Svensson og Arnfinn Roel i Forsvaret på Jørstadmoen.

Omvisning og presentasjon

34 pensjonerte «herrer» ble tatt imot av Arnfinn Roel. Han er selv pensjonist, jobbet i Forsvaret på Jørstadmoen og er et levende Jørstadmo-leksikon. Han har kunnskap og historier om det som har skjedd der siden starten av forsvarsarbeid på Fåberg på søttenhundre-tallet og frem til i dag.

Omvisningen åpnet med et foredrag av Oblt. Knut Aasgaard, som er plasskommandant og sjef for Cyberforsvaret. Foredraget var sett fram til med spenning. Flere av telenorpensjonistene som var tilstede hadde jobbet på Jørstadmoen, også noen med sikkerhet som arbeidsområde i Telenor.

Foredraget sto absolutt til forventningene. Det tok for seg organiseringen av Cyberforsvaret og hvilke utfordringer vi har med dagens urolige verdensbilde. Ifølge Aasgaard er Norge i praksis i krig, da våre verdier i cyber-rommet hele tiden er under angrep.

Modellkammeret

Etter foredraget tok Arnfinn Roel oss inn i modellkammeret der det er satt opp modeller som illustrerer praktisk arbeid og utstyr som ble brukt i Sambandsregimentet. Modellkammeret har tatt vare på utstyr fra starten av Jørstadmo-tida til nyere tid. Alt dette var samlet i en låve i to etasjer.

Gjennom forskning og utvikling på Jørstadmoen så vi at det ble funnet opp utstyr ikke bare til Forsvarets virke, men også til sivilit bruk. Foredraget og omvisning tok litt over tre timer. Responsen fra alle tilhørerne var udelt positiv, og det planlegges et oppfølgingsmøte senere i år.

Litt om Jørstadmoen

Den militære krigshistorien til Jørstadmoen startet 15. juli 1750 ved opprettelsen av Fåbergske Dragonkompani. I 1945 ble Forsvarets Sambandsregiment plassert på Jørstadmoen. Fram til da hadde hver våpengren sine egne sambandsopplegg, noe som kunne by på utfordringer når forskjellige våpengrener skulle kommunisere sammen. Sambandsregimentet på Jørstadmoen opprettet et eget telenett for Forsvaret, separat fra det sivile.

18. september 2012 ble Forsvarets Cyberforsvar offisielt åpnet på Jørstadmoen, snorklippet av daværende forsvarsminister Espen Barth Eide. Siden den dagen har denne viktige delen av Norges forsvar hatt sitt sete på Jørstadmoen. Viktige funksjoner som opplæring og overvåkning er lagt dit, i tillegg til andre funksjoner for å organisere og praktisere behovet for å sikre Forsvaret og oss innbyggere mot cyberangrep.

Sivilt og forsvarsmessig samarbeid mellom Gjøvik og Lillehammer

I og med at Telegrafverket/Televerket/Telenor i Lillehammer og Forsvaret på Fåberg ligger så fysisk nær hverandre, og at det er blitt jobbet med samme tekno-

logi, har det vært en viss flyt av personell mellom begge arbeidsplassene. For det meste har flyten vært fra Forsvaret til teleselskapet. Det vil si at man har fått sin grunnopplæring og befalsutdanning på Jørstadmoen, jobbet der en stund, for så å søke jobb i det sivile.

For utdanning innen datasikkerhet har Gjøvik-Lillehammer blitt et nasjonalt tyngdepunkt. Da Cyberforsvaret ble lagt til Jørstadmoen hadde Televerket allerede etablert Konsernstab Sikkerhet med Jan Erik Svensson som sikkerhetsdirektør og med personell på Lillehammer og Fornebu. I tillegg hadde Gjøvik Ingeniør Høyskole, senere NTNU, etablert utdanning innen datasikkerhet. På NTNU Gjøvik kan en i dag ta Bachelor-, Master- og Doktorgrad innen datasikkerhet i tillegg til at det er et viktig forskningsmiljø der.

Svensson bidro sterkt til at etableringen av slik utdanning ble etablert, og at det ble opprettet sikkerhetsmiljøer i Telenor rundt i landet. Svensson var selv en av de som gikk fra Forsvaret over til daværende Televerket.

I foredraget ble det poengtert synergieffekter en får ved å legge den sivile og forsvarsmessige utdanningen av fagfolk innen datasikkerhet så nær hverandre. De samme tankene ble også brukt da Norsk Senter for Informasjonssikring (NorSIS) ble etablert på Gjøvik. NorSIS er nå innlemmet i Norsk Sikkerhets Myndighet (NSM).

Jørstadmoen hadde også i en periode reservert to plasser for Telenoransatte i sin Bachelor utdanning for datasikkerhet.

Beredskap i dagens samfunn

Telepensionistene i Trondheim fikk et både viktig og interessant foredrag om sivilt beredskap på medlemsmøtet i slutten av februar. Styret vil følge opp temaet med en orientering om kommunenes beredskap på et senere medlemsmøte. Det var stor interesse for dette forslaget hos møtedeltakerne.

Marion S. Grandetrø, Trondheim
lokalforening

Sivilforsvaret, etablert etter 2. verdenskrig, ligger under Justis- og Beredskapsdepartementet. Deres oppgave er å beskytte sivilbefolkningen i freds- og krigstid.

Pr i dag har de 8 000 tjenestepiktige, 20 distrikter og 250 fast ansatte.

De tjenestepiktige er mellom 20 og 55 år. Rekruttering er et samarbeide med Forsvaret, og opplæringen foregår på Toten.

I snitt har de 214 innsatser årlig, det siste året har de bidratt blant annet ved skogbranner, søk og redning av savnede personer, ekstremvær og situasjonstilpasset forsterket beredskap lokalt/regionalt.

Bidrag i fredstid

Sivilforsvaret er en viktig aktør i arbeidet med å gjøre samfunnet sikkert, både i det daglige og når det skjer uønskede

hendelser. De er trent og har utstyr, slik at de kan støtte politi, brannvesen og medisinsk personell ved større ulykker og naturkatastrofer som for eksempel ved brann, søk- og redningsaksjoner, flom og strømbrydd.

Sivilforsvaret har også ansvar om varslings (sireneanlegg/nødvarsel på mobil) til befolkningen, og tilsyn av tilfluktsrom.

Bidrag ved krig

Sivilforsvaret ivaretar befolkningens behov for beskyttelse i tilfelle krig. Det kan være evakuering, bidrag til medisinsk hjelp eller støtte ved radioaktiv eller kjemisk forurensning.

Mannskaper i Sivilforsvaret er beskyttet etter Genèvekonvensjonene. Det betyr at de ikke skal angripes av stridende parter.

Egen beredskap

Selv om Sivilforsvar skal beskytte oss, har vi alle et eget ansvar for å innhente informasjon i forkant om hva man kan gjøre, og om egen organisering. Et eksempel er å ha eget beredskapslager som skal kunne holde i sju dager. Hvorfor sju dager, er fordi kommuner og nødetater må prioritere de som ikke klarer seg uten hjelp i en krise.

Det finnes private tilfluktsrom, eksempelvis på arbeidsplasser, og offentlige tilfluktsrom for befolkningen ellers. Hver enkelt bør innhente opplysninger om hvor det nærmeste tilfluktsrommet

ligger, for eksempel i et borettslag.

Det aller viktigste er å søke informasjon i forkant av en krise, og følge myndighetenes råd og føringer. Alle kommuner har sine egne planer for sivilt beredskap. De skal varsle innbyggerne på SMS når det er nødvendig.

VIL DU VITE MER?

Bli bedre kjent med etaten på sivilforsvaret.no.

Nyttig informasjon finnes også på direktoratet for samfunn og sikkerhets nettside dsb.no. Der kan du blant annet søke på tilfluktsrom.

Her er deres sjekkliste for egen beredskap:

- Rent drikkevann lagret på kanner eller flasker.
- Mat som tåler lagring i romtemperatur.
- Grill, kokeapparat eller stormkjøkken.
- Varme klær, pledd, dyner og soveposer.
- Fyrstikker og stearinlys.
- Ved hvis du har vedovn eller peis.
- Gass- eller parafinovn som er beregnet for innendørs bruk er et alternativ til vedfyring.
- Avtale om overnatting hvis du ikke har alternativ oppvarming.
- Lommelykter eller hodelykter som går på batterier, sveiv eller solceller.
- DAB-radio som går på batterier, sveiv eller solceller.
- Legemidler og førstehjelpsutstyr.
- Jod tabletter (gjelder barn og voksne under 40 år, gravide og ammende).
- Hygieneartikler som våtservietter, håndsprit, bleier, dopapir og menstruasjonsprodukter.
- Batterier og ladet batteribank.
- Litt kontanter og flere betalingskort.
- Mat og vann til kjæledyr.
- Liste på papir med viktige telefonnummer som for eksempel nødnummer, legevakt, veterinær, familie, venner og naboer.

Foredragsholder Truls Kirkenes fra Sivilforsvaret

Lov å late seg etter årelang innsats

Hun fikk nesten panikk ved å lese sitt eget svar og tanken på å ikke ha noe annet å gjøre enn å strikke sokker, men håper mønsterstrikk vil holde hodet i gang. I tillegg påstår hun at Ola gruer seg litt.

Gunhild Granum Skoglund

Vi er imidlertid sikre på at hodet til Marie Aashagen holder seg godt og at husbond Ola kan glede seg over at den alltid travle og engasjerte Marie roer ned. Skjønt engasjementet vil nok holde seg stabilt. Kjenner vi dama rett blir det antakelig noen friske diskusjoner i heimen på Flatåsen, og antakelig dukker hun opp i ymse fora som interesserer henne.

På Trondheim lokalforenings årsmøte i januar i år takket Marie for seg og overlot ansvaret til Bernt Harald Kilnes. Hva er det som gjør at noen sier ja til gjenvalg etter gjenvalg og dermed ivaretar ansvar og oppgaver i årevis? Vi sendte noen spørsmål til den avtroppende lederen.

Marie Aashagen gikk av etter 16 år som leder og overlot ansvaret til Bernt Harald Kilnes.

- Du har vært leder for telepensjonistene i Trondheim i 16 år, det må da være rekord?

- I Trondheim er 16 år som leder rekord, men jeg vet ikke hvordan det er i de andre foreningene. Jeg har hatt inntrykk av at mange har sittet veldig lenge som ledere. Den første lederen i Trondheim satt i 14 år. Og så hadde jeg jo en kasserer som har slått meg i antall år. Jan Ross var kasserer i 18 år.

- Hvorfor tok du ledervervet?

- Jeg ble faktisk spurt om å bli leder allerede før jeg sluttet i jobb i 2003. Men da sa jeg at jeg måtte nå først få bli medlem, og så fikk jeg nå se. Men jeg hadde det litt travelt den første tiden som pensjonist, for jeg var dagmamma til ett barnebarn, og så hadde jeg flere barnebarn som hadde behov for pass sånn til stadighet. Men så kom jo spørsmålet på nytt – og på nytt. Det var vanskelig å få noen til å ta ledervervet, og da daværende leder ba om avløsning midt i sin periode sa jeg ja til ett år. Jeg tenkte at det året klarte jeg vel av. Dessuten var jeg litt nysgjerrig på det å drive en pensjonistforening.

- Hva har motivert deg til å stå på i så lang tid?

- Det har vært artig, rett og slett. Men jeg har jo blitt en gammel dame etter hvert, så de siste årene har jeg tatt bare ett år i gangen i håp om at noen ville ta over.

- Hva har vært den største utfordringen?

- Det har uten tvil vært å få økonomien til å gå rundt. Og også å få vervet nye medlemmer. Mange går bort hvert år, andre melder seg ut på grunn av alder eller sykdom, og de som blir pensjonister nå har jo ikke lyst til å bli medlemmer. Etter pandemien ble folk litt mer forsiktige med å reise, så vi har slitt litt de siste årene med å få nok påmeldte til enkelte turer. Så jeg er veldig glad for samarbeidet vi nå prøver oss på med SAKO foreningene her i Midt-Norge.

- Og det du er mest fornøyd med?

- Jeg er vel mest fornøyd med at jeg har fått være med på å utvikle aktivitetene våre til litt mer enn bare et medlemsmøte i måneden. Vi fant jo ut at i vedtektene våre sto det noe om kulturelle aktiviteter, og dette var et forsømt område. Så vi

startet med å gå i teateret sammen. Så ble det konserter, omvisninger i museer, fotball, og gatevandring i denne flotte byen vår. Vi heiv oss på den internasjonale aktivitetsdagen og har hatt både huskelek, natursti og vandring med guide i den flotte parken på Ringve. Og så har vi hatt fine turer til operabyen Kristiansund de siste fire årene. Og bowlinggruppen! Den ble også til etter forslag fra et medlem. Det er kjempeartig å bowle, selv for et menneske som ikke eier konkurranseinstinkt. Etter sju år blir jeg fortsatt sist nesten hver gang, men jeg har ikke tenkt å gi meg ennå.

- Du har hatt styreverv og oppgaver også sentralt, hva gir det deg personlig å stå på så mye som du har gjort?

- Jeg tror jeg liker å være med og se at ting skjer, rett og slett. Jeg er jo gammelt fagforeningsmenneske, og det er vel noe om «gamle sirkushester og lukten av sagmugg» som har gjort seg gjeldende. Eller kanskje jeg bare har et snev av ADHD og blir rastløs av å være arbeidsledig? Og så føler jeg vel at jeg får mye tilbake – det er alltid godt å se fornøyde medlemmer.

- Hva vil du si til de som kan tenke seg å ta på seg lederverv, men som kanskje vegrer seg for ansvaret?

- Hvis du har lyst på ledervervet er det bare å hive seg på. Ikke nøl! Du har selvfølgelig ansvar for at ting fungerer, men du har et styre rundt deg som også er ansvarlig. Og så holder du hodet i gang – og det er kjempeviktig!

Min sykepleierdatter mener at en av grunnene til at hodet mitt fortsatt er noenlunde med, er nettopp vervet som leder i foreningen. Det kan være noe å tenke på for de som kvier seg for å påta seg verv!

- Og nå har du trappet ned og pensjonert deg på ordentlig, eller...?

- Jeg har trappa ned, ja. Jeg har sagt ja til et år som vara for å være behjelpelig hvis det trengs. Etter det blir det vel «å sitte foran TV i en stol» som Alf Prøysen sang i sin tid. Med garn og strikkepinner eller heklenål. Men som sagt er jeg jo en gammel dame nå, så da har jeg kanskje lov å late meg litt?

Gustav ved en forlatt amerikansk radarstasjon.

Gustav sitt «hotellrom» underveis.

I Nansens skispor

Mandag 12. januar møttes telepensjonistene i Sandnessjøen på hotellet. Det var mye vær, storm i kastene, og ikke alle tok sjansen på å bevege seg utendørs. Så vi var ikke mange selv om dagens tema var spennende nok og sto i stil med det værmessige utenfor vinduene.

Kjell Erling Bardal, Helgeland lokalforening

For på programmet sto foredrag av vår egen sporty lokale leder, Gustav Pley. I 2002, 54 år gammel, skrev han seg inn i vår lokale historiebok. Fulgte i Nansens skispor og krysset Grønlandisen på ski!

Gustav gikk ikke helt på egen hånd, men deltok på en organisert tur. I alt var de seks deltakere, pluss to erfarne turledere, som sammen tok utfordringen.

Gustav Pleyr peker på startpunktet for turen.

Forberedelse

I forkant gjennomgikk de en kort treningsleir på Dovre, der de øvde på arbeidsoppgaver og ble testet hva form og skiferdigheter angikk. Deltakerne betalte 40.000 kroner hver for turen, i dag er prisen 129.000 hos det samme selskapet.

De fløy ut fra Danmark til Kangerlussuaq på Grønlands vestkyst. Derfra over

til Kulusuk på østkysten med en Dash 7. Fra Kulusuk ble de fraktet med helikopter til startstedet Tasiilaq, et sted med 2 000 innbyggere.

Det aller siste stykket før selve skituren gikk med båt. En problematisk tur på grunn av svært mye drivis.

Seksti mil

Hver deltaker dro to mindre pulker med forsyninger og personlig utstyr. Dags-urene var oppdelt i seks økter på 50 minutters varighet med korte spise/drikkepauser mellom hver økt. Før de startet fikk de også utdelt hver sin "maulepose" med rosiner, sjokolade og nøtter.

Dagsmarsjene var på ca. to-tre mil, på det meste var de oppe i fire. Hele turen var på totalt 60 mil. Det tilsvarer avstanden i luftlinje mellom Kristiansand og Trondheim!

Og mens de startet helt nede i fjæresteinene skulle de opp i hele 2500 meters høyde, før terrenget falt ned igjen mot vestkysten.

Krevende tur

Totalt brukte de 20 dager mot Nansens 44. Løypa fulgte stort sett Polarsirkelen.

Dette var i juli/august og de var heldige med været, men turen var likevel krevende. De orienterte etter kompass

og på dager når alt gikk i hvitt med null sikt (whiteout), gikk de på rekke der sistemann bar kompasset på ei plate på brystet og ropte "høyre! venstre!" om det bar ut av kurs.

På strekninger der det var fare for bresprekker, gikk de i tau. Gustav var eldst og passet på å aldri gå bakerst. Det skulle ikke hete at gamlingen sinket følget!

Et par dager gikk han med en innpakket deig i sekken inn mot ryggen. Kroppsvarmen hevet deigen, som ble bakt til rundstykker på kvelden. Kveldsmåltidet spiste de i teltene.

Hygiene: Det var ingen kroppsvasking underveis og toalettbesøkene ble gjort i isen på behørig avstand fra de andre!

De hadde forbindelse med omverdenen via satellitt telefon. Potensielle faremomenter var værforholdene, orienteringen og isbjørn. Turlederne bar våpen.

Apropos amerikanernes interesse for Grønland. Underveis passerte de forlatte amerikanske radarstasjoner som var i drift under den kalde krigen og helt fram til 1988.

Samtlige deltakere fullførte og hadde fått en opplevelse for livet!

Fredning av Vigra avslått

Det har over flere år vært jobbet iherdig fra Venneforeninga Vigra kringkaster, med sterk støtte fra Ålesund lokalforening, for at Vigra Kringkaster bør fredes. I februar kom det nedslående svaret.

Gunhild Granum Skoglund

Venneforeninga vil arbeide videre for en best mulig løsning innenfor det som vedtaket gir mulighet for. Telepensjonistene i Ålesund ved leder Inge Westad vil støtte dette arbeidet videre, da med særlig fokus på kommunikasjon ovenfor Telepensjonistene og Telenor.

Utdrag av brevet fra Riksantikvaren 23.02.2026

Riksantikvaren har ved behandlinga av saka vore i dialog med fylkeskommunen, grunneigar av eigedommen Olger Synnes og dessutan Telenor Towers og venneforeninga som er eigarar og forvaltar av bygningane. Riksantikvaren har også vore på ei synfaring på Vigra kringkaster 28. oktober 2024. Då deltok representantar for Telenor Towers AS, Giske kommune, Vigra kringkaster venneforening, Fortidsminneforeningen avdeling Møre og Romsdal i tillegg til Møre og Romsdal fylkeskommune.

Riksantikvaren har vurdert fredingsforslaget, og har beslutta å ikkje gå vidare med ei freding av Vigra kringkaster etter kulturminnelova. Me avsluttar derfor fredingssaka, og ber om at Møre og Romsdal fylkeskommune opphevar

vedtaket om mellombels freding datert 13. juli 2018.

Vurderinga til Riksantikvaren er at Vigra kringkaster har høg kulturhistorisk verdi for telekommunikasjons-, nærings-, samfunns- og krigshistoria. Anlegget har høge kunnskaps- og bruksverdiar og moglegheit for ny bruk.

Skuffet

Vi ba Venneforeningens leder Jon Hildre om en kommentar. Her er hans syn på saken.

Den eldste telehistoria knytt til dei eldste verneobjekta har Riksantikvaren akseptert som nasjonal telehistoria.

Sendarbygget 1948 er problemet. Verken venneforeninga eller Fylkeskonservatoren har dokumentert Telenor si nasjonale historie direkte knytt til sendarbygget, den einaste tele-eigde kringkaster som har vore med på heile Telenor si analoge kringkastingshistorie. Spesielt

viktig er den analoge FM og TV historia - både for NRK og private kringkastingselskap - AM-historie 1925-2019, FM-historie 1954-2017 og TV-historie 1954-2009.

Berre Vigra Kringkaster kan gi ei samla historie av Telenor si analoge kringkastingshistorie. Spesielt viktig er Norkring AS si historie som var eit 100 prosent eig Telenor-selskap frå 1999.

Norkring AS både eigde og drifta stort sett alle analoge kringkastingsnetta for FM og TV - både NRK sine nett, private TV2-nettet og P4-nettet. I MR-fylke eigde og drifta Norkring også TV-Sunnmøre og TV-Nordvest.

Mister vi sendarbygget 1948, mister vi høve til å formidle den eldste historia som Riksantikvaren har godtatt som ei viktig nasjonal telehistorie.

Vigra Kringkaster ble omtalt i Telepensjonisten nr. 3/20 og 2/22.

Jon Hildre, leder i Venneforeninga Vigra kringkaster (til v.) og Inge Westad, leder i Telepensjonistene Ålesund, orienterte på medlemsmøtet 5. mars om Riksantikvarens negative vedtak i fredning av Vigra Kringkaster.

Fem montørspiranter møttes første gang i 1975 på kurs i Arendal. Like før jul, femti år senere, møttes de for å markere starten på kurset. Fra v.: Jens Petter Tveit, Jan Vidar Andreassen, Dag Håkonsen, Ragnar Moen og Sverre Lysnes.

Femti år gamle montørspiranter

Facebook gir ofte både overraskelser og gode minner, så også gruppa Televerket gjennom tidene. Ragnar Moen i Sandefjord lokalforening har hentet et artig bilde av fem karer som han la ut i fjor. Da hadde det gått femti år siden gutta startet på montørkurs i Arendal.

Alle var fra Vestfold, og alle ble i telebransjen frem til de ble pensjonister. Jens Petter, Dag og Sverre avsluttet i entreprenør selskaper. Jan Vidar, eldstemann, jobber fortsatt i ATEA/ bedriftsmarkedet.

Ragnar avsluttet med oppgaver i Telenors saneringsprosjekt, sanering av kobbernettet.

Ragnar: «Televerkets montørkurs gav oss alle grunnlag til å delta 50 år i telebransjen. Lite visste vi i 1975 hvordan utviklingen av teleteknologien skulle bli. Jeg har ofte sagt 'En telefon er ikke hva den var!'. Det har vært mange endringer i organisasjon og teknologi. Da vi startet var det ventelister pga. mangel på utstyr, kabel og mannskaper i Televerket.»

Vang i Valdres, 1950-talet

<< bildet

Ein familie i ei fjellbygd på 1950-talet. Mor og far, to gutar, bestemor og bestefar.

Tekst: Ola Heensåsen, Lillehammer og
Gjøvik lokalforening
Foto: Amund Heensåsen

Med dagens målestokk var vi sikkert fattige, men det merka vi ikkje. Vi hadde mat og klede, tak over hovudet, dyr i fjøset og to stølar i fjellet. Vi hadde gode grannar og mange leikekameratar.

Men barndomen var ikkje berre lek. Vi var med dei vaksne i arbeid både ute og inne. Barnearbeid? Nei, vi fekk kjenne på meistring. Vi lærde å stå i arbeidet til det var ferdig. Vi fekk den gode kjensla av velgjort arbeid, og det styrka ansvarskjensla. Dette var gode erfaringar å ha med når vi skulle vidare i skule- og arbeidsliv.

Var alt betre før? Nei, på ingen måte. Men kanskje vi har mista noko på vegen ...

Tekstforfattaren er minstemann på bildet.

Lidenskapelige bowlere i Trondheim.
Fra v.: Ola Aashagen, Arnstein Bugten, Jan Ross. Morten Fånes, Marie Aashagen og Fridtjof Holthe.

Bowling i Trondheimsforeningen

Da styret i Trondheim lokalforening leste grundig gjennom vedtektene for noen år siden, så fant de ut at kulturelle aktiviteter var noe de burde satse mer på. Et av tiltakene ble å høre om det var interesse for bowling. Og det slo godt an. Her forteller Fridtjof Holthe og Marie Aashagen om dette morsomme spillet.

Hver torsdag samles en gruppe medlemmer til bowling, noe vi nå har gjort i sju år. Et medlem lurte på om vi ikke kunne starte opp en bowling-gruppe, og etter en runde med bowlinghallene i byen endte vi opp på Centrum Bowling som har et spesialtilbud til pensjonister på torsdager. Da vi startet var vi nok av og til hele 14 som møtte opp. Noen har falt fra, andre har kommet til, og vi er nå en gruppe på sju-åtte personer som møtes til vennskapelig konkurranse.

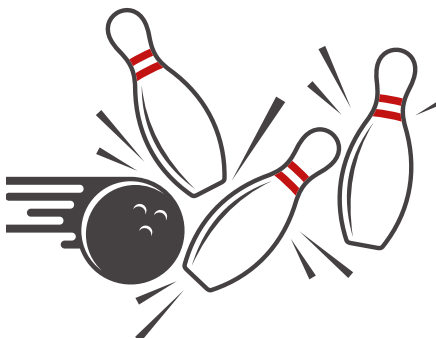
Bowling som idrett passer godt for mennesker i godt voksen alder. Den krever bevegelse, balanse og konsentrasjon uten å være for hard mot kroppen. Vel, noen hånd-, albu- og skulderledd kjenner det nok av og til, men vi glemmer jo det. I allfall hvis vi får inn en strike!

For oss er det sosiale aspektet like viktig som selve spillet. Vi har utviklet et sosialt fellesskap med både latter, vennskap, trim og konkurranse. Mellom kastene går praten, og vi heier på hverandre – klapper for hver spare og jubler for hverandres strike. Og så er det kaffe og vaffel mellom spillene, og det er ikke få verdensproblemer som løses da!

Fysisk aktivitet i eldre år er viktig, og aktiviteter i fellesskap er viktig også for den mentale helsen. Å dele opplevelser og føle seg som del av et lag gir økt livskvalitet og mye moro.

Vi tar gjerne i mot flere medlemmer!

Et spørsmål i forbindelse med bildet er om Marie Aashagen er eneste dame i gruppa? Hun svarer at det var mange damer da de startet, men dårlige rygger, hofter, knær og armer har satt en stopper for den ene etter den andre. Dermed ble hun eneste «jente» en periode. Nå har Siri Adriansen kommet inn i gruppa, men var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Den som rydder den finner

Historien om en foreningsklubbe

Etter at Telemuseet på Langes ble nedlagt og overtatt av Teknisk museum var det mange gjenstander som det ikke var av interesse å ta vare på. Opp gjennom årene har Tele Bedriftsidrettslag (Tele BIL) oppbevart mye premier og protokoller med avisutklipp i disse lokalene. Nå var tiden kommet for å gå gjennom dette og ta vare på det som var av interesse. I den forbindelse kom Bente Evjemo og Inger Marie Rose fra Tele BIL over ei foreningsklubbe av teak og med inngravinger på et skilt av sølv: «Avd. 47 N.T.T.F 28-3-60. Minne fra Tirpitz»

Oddbjørn Nilssen, Tromsø lokalforening

19. november 2025 avholdt Telepenjonistene Tromsø (TPT) medlemsmøte med foredrag om Tirpitz ved Reidar Vollstad fra Tromsø Forsvarsmuseum. Etter foredraget ble klubba overrakt Vollstad siden materialet i formannsklubba var fra Tirpitz. Vollstad takket og sa denne skulle få plass i forsvarsmuseet. Vollstad ville vite historien bak formannsklubba og utfordret giver til å undersøke det. Dermed var «detektiv jobb» satt i gang.

Leder i TPT mente dette skulle være en grei oppgave da det er mange eldre medlemmer i TPT fra tidlig år i Televerket

Torstein Hansen lagde foreningsklubba av rekved fra Tirpitz.

Foto: Harriet Karlsen

Klubba av Tirpitz.

Foto: Oddbjørn Nilssen

Fra venstre Reidar Vollstad og Steinar Grønnås fra Tromsø Forsvarsmuseum tok med stor takk i mot klubba og historien av Oddbjørn Nilssen.

Foto: Oddbjørn Nilssen

og fra tidligere fagbevegelser. Det ble en ringerunde til flere kollegaer som muligens kunne være behjelpelig med svar. Det ble nevnt navn, men de fleste var gått bort. Det viste seg å være vanskeligere enn forutsett.

Hvor begynner en?

Telefoner til eldre kollegaer som fortsatt er i live ble første etappe. Her var det lite hjelp å få. En telefon til det lokale EL og IT forbundet (Hanna Haugan) som tipset om EL og IT's styrerepresentant i Telenor (Espen Smistad). Han mente det lå en mulighet hos redaktør Knut Viggen i medlemsbladet «Nettverk». En telefon til redaktør hvor han tipset om en mulighet i det offentlig arkiv.

Protokollene

Arkivverket – Statsarkivet i Tromsø ble løsningen, søkte fram «NTTF avd. 47 møtereferat fra 1960 årene» og fikk treff og bestilte time for tilgang til protokoll for 1960.

Tre protokoller var lagt fram (1957-1959, 1959-1966 og 1966-1970) da jeg møtte opp. I protokollen fra 1959 til 1966 var det referat fra medlemsmøtet 28.03.1960 hvor det blant annet var notert: «Det kan nevnes at avdelingen tok i bruk en formannsklubbe som er laget av Torstein Hansen av materialet fra Tirpitz»

Endelig rett mann

Jeg kontaktet Roar A. Johannessen, som er et av TPT's eldste medlemmer og vært bestyrer på Tromsø Telemuseum, han kjente godt til Torstein og fortalte at de hadde jobbet sammen. Torstein jobbet som Instrumentmaker og Telexkontrollør i Tromsø fram til 1971 og var flyttet til Harstad. Via kjente i TP Harstad fikk jeg telefonnummeret til Torstein og det ble en meget hyggelig og interessant telefonsamtale med en overraskende hukommelsesrik 94 åring.

Torstein fortalte villig om tiden han hadde i Tromsø, historier fra «Verket» og nevnte mange tidligere kollega med navn. (Jeg kom til Tromsø 1972 og husket flere av disse kollegaene).

Historien

På spørsmål om hvorfor han laget foreningsklubba og hvor han hentet materialet fra kom det kjapt: «Jeg husker godt den klubba. Det var formannen i NTTF avdelingen Arne Ingebrigtsen som hadde ønske om ei formannsklubbe til foreningen, noe han ofte snakket om. Jeg jobbet mye med Telex og var for det meste på Værvarslinga hvor de brukte mye Telex og ofte var det feil på den. Her ble jeg godt kjent med Fritz Øien som var bestyrer på Værvarslinga.

Frits bodde ved tidligere Tangmelfabrikken og der hadde han bygget ei lita kai av rekved fra Tirpitz. Denne rekveden var av

TIRPITZ

«Tirpitz» og søsterskipet «Bismarck» var de største slagskipene i den tyske krigsmarinen, Kriegsmarine, under andre verdenskrig. «Tirpitz» var 2 000 tonn tyngre enn «Bismarck». Skipet var oppkalt etter den tyske marineministeren og storadmiralen Alfred Freiherr von Tirpitz.

«Tirpitz» var fra 1942 stasjonert i Norge, og ble etter flere allierte angrep til slutt senket ved Tromsø i 1944.

Kilde: Wikipedia

Les mer om Fritz Øien, bestyrer på Værvarslinga, på polarhistorie.no/personer/fritz-oien.

dekket fra Tirpitz som bestod av tykke teakplanker. Jeg var heldig og fikk en 2-3 meters lang planke på ca. 2 x 4 tommer.

Etter at vi hadde flyttet inn i nytt bygg i Sjøgata i 1957 fikk vi en dreiebenk fra distriktskontoret i Lødingen for å dreie «start-stopp» motorer til Telexmaskinene. Noen år etter så jeg muligheten til å lage foreningsklubba. Da jeg var ferdig med foreningsklubba overleverte jeg den til Arne. Han ordnet med inngravering så den skulle være klar til medlemsmøtet.»

Museumsgjenstand

Det ble ikke tatt bilde av overrekkelsen av klubba i møtet på Skarven Kulinariske, så vi måtte få det til på Tromsø Forsvarsmuseum. På museet møtte jeg også styreleder Steinar Grønnås som presenterte «Mottaksskjema for gjenstander utlånt/donert til Tromsø Forsvarsmuseum». Dette skjema beskriver gjenstanden og evt. opphav. Det er viktig å dokumentere at materialet kommer fra Tirpitz, hvis ikke bli det ikke godkjent som noe fra Tirpitz.

Nå er klubba plassert på Tromsø Forsvarsmuseum ved siden av noen «telekommunikasjonsutstyr» fra Tromsø Telemuseum som er overtatt av Tromsø Forsvarsmuseum.

Kristiansand rundet sine femti

Flere lokalforeninger begynner å komme «opp i åra», og Kristiansand lokalforening markerte femti år i slutten av februar. Vi har sakset litt av omtalen og bildet fra hjemmesiden deres.

Leder (Bente Økland red. anm.) kunne ønske 31 medlemmer til festmiddag på Håndverkeren.

Vi startet med en velkomstdrink før maten ble servert. Middagen besto av biff med røstipoteter og diverse grønnsaker. Før vi fikk desserten fortalte Kallevig litt om starten av foreningen. Hugo Halling Guttormsen var ivrig i arbeidet med å starte en pensjonistforening, men møtte

motstand hos telesjef Jareld. Ved hjelp av fagforeningene ble foreningen opprettet den 23de februar 1976 og Guttormsen ble valgt til formann. Fladmark fortalte videre om de første årene og blant annet bingo på Markens Grøde. Han fortalte om årsmøtet den 21/2 2007 da et voldsomt snøvær hindret folk i å komme fram. 20 medlemmer møtte opp, men ingen fra styret var blant dem!

Praten gikk livlig i lokalet før dramaet om bløtkaka utspant seg: Personalet kunne ikke finne den! Bente var i ferd med å annonsere at det ikke ble kake på oss da en servitør kom løpende med eska. Det ble kaffe og ei flott kake som avslutning på en vellykket og innholdsrik kveld.

Leie av hytter i EL & IT

Mona Børøen i Telenor har ansvaret for leie av EL & IT sine hytter. Hun ser at flere og flere telepensjonister ønsker tilgang til hyttene og synes det er trist å avvise forespørsler.

- For å få tilgang og mulighet til å leie våre hytter må man enten være fullt betalende medlem i EL & IT Forbundet eller registrert som pensjonist i vårt medlemssystem, presiserer hun.

Du kommer inn på bookingsystemet på cabinweb.no eller via telepensjonistene.no > for medlemmer > leie av telenorhytte. Der kan du opprette konto for å få tilgang til hyttene.

På registreringsskjemaet får du to aktuelle valg, Telenor eller EL & IT. Telepensjonister som ikke er medlem/pensjonist i EL & IT Forbundet må nøye seg med tilgang til Telenors hytter. De som er registrert som pensjonist begge steder må opprette to kontoer for å få tilgang til samtlige hytter.

Kvinnens bitre lodd

Vi har ganske nylig passert 8. mars og dermed den internasjonale kvinnedagen. Som et apropos fra tidligere tider henter vi et klipp fra bokverket Historien om Norge av Karsten Alnæs.

«Vi kvinner er i dag lik null når det gjelder deltakelse i samfunnets funksjoner. Og det er vår egen skyld at vi ikke klarer å hevde oss og vår stilling. Så lenge kvinnene ikke bygger opp de sterke organisasjoner som skal til for å bety noe, blir det ikke annerledes. Det mannssamfunn vi har i dag bygger på makt. De som er de fleste og sterkeste styrer. Vi har nå i løpet av kort tid hatt 2 verdenskriger, skapt av dette mannssamfunnet. Hvor lenge vil det vare før kvinnene tar fatt på den oppgave å gjøre samfunnet til et hjem for mennesker?»

Ordene er Gitta Jønssons og falt rett etter krigen. Hun var formann i Troms arbeiderpartis kvinneforening og medlem av Arbeiderpartiets landsstyre.

Kilde: Bind IV, En ny arbeidsdag

Pensjonene fra 1. januar 1975

Grunnbeløpet i folketrygden blir økt til kr. 10 400,- fra 1. januar, og til kr 11 000,- pr. år fra 1. mai 1975.

Særtilllegg til grunnpensjon for enslige 18% av grunnbeløpet og for ektefeller 16,75%.

Særtillegget reduseres imidlertid med krone for krone med tilleggs pensjon som vedkommende måtte ha krav på.

Ektefellepensjon blir forhøyet fra kr. 769,- til kr. 828,- pr måned.

Oslo, februar 1975

Televerket Pensjonistforening
Styret

Telepensionisten nr. 1/75

Ny leder i Sandefjord

Telepensionistene i Sandefjord holdt sitt årsmøte 4. februar.

Ny leder er Ragnar Moen, nestleder Ivar Frydenberg, kasserer Yngve Stentun, sekretær Dag Melgaard og styre-medlemmer Ellen Elveland og Berit Bergli Kristoffersen.

Yngve Stentun takket Tore Rino Jensen og overrakte blomster for utmerket innsats som styreleder i ni år.

Televerkets Pensjonistforening Oslo

Mel.: «Frøken Johansen ...»

Vi er blitt pensjonister vi som møtes her i kveld.

Nå kan vi bare hvile i fra Statens styr og stell.

Vi elsker Televerket og minnene derfra.

Men da vi kunne slutte var likevel vi gla'.

Og når vekkerklokka ringer kan vi bare ligge still'.

Vi kan sove hvis vi vil,

og det har vi tid nok til.

For den snille Pensjonskassa har jo vært vår sparegris.

Derfor kan vi alle sammen leve som på grevevis.

Vi får en stor pensjon, og det er riktig vel og bra.

Det svinner nokså mye inn når skatten trekkes fra.

Og er du over 70 tar jo staten no' av ditt.

Den har jo ikke penger nok til det den selv har gitt.

Men i Pensjonistforeningen her er vi like gla'.

Vi blir yngre dag for da',

av den moro vi kan ha.

Her skal gleden og humøret gå til topps i mange år.

Med musikk og sang og gøy og til en deilig kaffetår.

Telepensionisten nr. 1/74

Nytt styre i Kristiansund

Denne blide gjengen ble på årsmøtet 21. januar valgt til å styre telepensionistene i Kristiansund de neste to årene. Styret organiserer seg og nestleder velges på neste styremøte.

Fra venstre: Anne Jakobsen, sekretær; Liv Anne Ødegård, revisor; Astrid Karstensen, styre-medlem; Arne Gaarder, kasserer; Heidi Boksasp, styre-medlem; Kirsten Kanck Lorentzen, leder og Åse Juul Hansen, webansvarlig og varamedlem.

Haugesund og Stavanger på fellestur

Telepensjonistene i Haugesund og Stavanger har i mange år hatt et samarbeid i forbindelse med turarrangementer. Å invitere den annen part ut på tur har gått på rundgang, med rundt en tur hver sesong.

Arne Bratland, Haugesund lokalforening

I 2025 var det Haugesund sin tur til å invitere med seg venner og tidligere kollegaer fra Stavanger.

Styret i Haugesund ble enig om å arrangere en tur til Kringsjå hytten som ligger nokså sentralt og nær Haugesund, men samtidig til fjells, nærmere bestemt på Steinsfjellet. På dette fjellet står også masten som er et sentralt knutepunkt for teletrafikken til og fra Haugesund, både sørover mot Stavanger og nordover mot Bergen.

Man kan kjøre og parkere ved masta på Steinsfjellet, og etter en kort tur på 15 - 20 minutter er man framme ved Kringsjå hytten som den heter.

Historisk

Hytten har en historie som går tilbake til 1908, og har vært gjennom turbulente tider med blant annet brann i 1910, og den var okkupert av tyskerne under krigen.

I dag er det Kringsjås Venner som driver området etter denne formålspargrafen; «Kringsjå skal være et møtested

for barn og voksne, og et av foreningen sine hovedmål er å ivareta personer med ekstra behov, samt å tilrettelegge området for aktiviteter og stimulere til interesse for naturen i byheiene».

Royal dessert

Turen ble arrangert 25. august og vi var heldig og fikk en dag med nydelig høstvær. I alt 67 personer fra de to foreningene var med. Ovenfor den gamle hytten er det bygget opp en nyere hytte/seter der de holder sauer.

Vi ble så invitert inn i nye-hytten der vi ble servert herlig hjemmelaget lapskaus. Vi fikk også et foredrag om hyttens historie. Det ble også vist bilder fra den lange og til dels turbulente historien som stedet har. Til slutt ble det til dessert servert kaffe, og Dronning Maud pudding.

PS. Dronning Maud Pudding er «nasjonal dessert» i Haugesund og omegn og bør prøves.

Spente på neste tur

Det var en fornøyd gjeng som tok bena fatt og gikk tilbake til Steinsfjellet og parkeringsplassen, der bussen til TP Stavanger sto og ventet. Alle var enige om at det hadde vært en kjekk tur. Vi i Haugesund får avvente å se om TP Stavanger kommer med utspill om tur i Sør-fylket til sommeren. Det er heldigvis ikke så lenge til!

Rast ved Kringsjåhytta.

Kopi fra en brosjyre som viser Steinsfjell og telemasta.

KONTAKT OSS

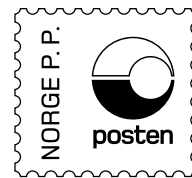
Personvernerklæringen for Telepensjonistenes Landsforbund finner du på telepensjonistene.no om oss. På telepensjonistene.no finner du også informasjon og aktiviteter under Våre lokalforeninger.

FORBUNDSLEDER	Tore Haugland	Bønnesskogen 169	5154 Bønes	900 22 328	t-haugl@online.no
NESTLEDER	Anne Sørli-Johansen	Slalåmveien 16	0380 Oslo	901 94 231	asoe3@online.no
SEKRETÆR	Harriet Karlsen	Hamneset 200	9404 Harstad	905 43 510	har-okar@online.no
KASSERER	Heidi Kvernevik	Mellombølgen 40	1157 Oslo	909 67 673	heidi@newsteps.no
STYREMEDLEM	Jan Riddervold	Anders Sandvigs gate 52 H	2609 Lillehammer	916 28 146	j-ri@online.no
1. VARA	Aina Holen	Eldemsgate 8	2212 Kongsvinger	905 44 578	ainahol@online.no
2. VARA	Bernt Harald Kilnes	Kyavegen 15	7045 Trondheim	918 05 100	bernt.kilnes@gmail.com
REDAKTØR	Gunhild Granum	Ekreberget 9	2390 Moelv	901 30 153	gunhi-s@online.no
TELEPENSJONISTEN	Skoglund				
TEKNISK ANSVARLIG for telepensjonistene.no	Tore Haugland	Bønnesskogen 169	5154 Bønes	900 22 328	t-haugl@online.no

Telepensjonistenes Landsforbund

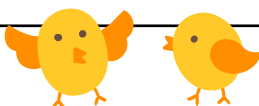
Postadresse: Postboks 800, 1331 Fornebu

E-post: forbundsstyret@telepensjonistene.no • www.telepensjonistene.no

Avsender:
Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 800
1331 Fornebu

SMÅSTOFF

Regler for fjell og by

Fjellvettreglene fra DNT er godt kjent, men bør kanskje repeteres hvis vi skal ut i fjellheimen.

1. Planlegg turen og meld fra hvor du går.
2. Tilpass turen etter evne og forhold.
3. Ta hensyn til vær- og skredvarsel.
4. Vær forberedt på uvær og kulde, selv på korte turer.
5. Ta med nødvendig utstyr for å kunne hjelpe deg selv og andre.
6. Ta trygge veivalg. Gjenkjenn skredfarlig terreng og usikker is.
7. Bruk kart og kompass. Vit alltid hvor du er.
8. Vend i tide, det er ingen skam å snu.
9. Spar på kreftene og søk ly om nødvendig.

Så er det slik at noen tar til takke med bypåske. På NRK fant vi det motsatt av regler i fjellet nemlig Byvettreglene.

- Legg ofte ut på bytur - også uten trening. Det er mye uoppdaget rundt deg.
- Meld fra hvor du går, og spør om noen vil bli med. Mange blir spurt altfor sjelden.
- Følg med på været og værmeldingene. Tilpass aktiviteten etter forholdene.
- Utforsk byen og alt den har å by på, men vær rustet mot skuffelser og tilbakeslag. Ikke alt kan lykkes hver gang!
- Lytt til erfarne byfolk. Alle setter pris på å dele erfaringer og kunnskap med andre.
- Bruk ditt indre kart og kompass – og legg merke til mennesker rundt deg. Er det noen rundt deg som går alene, eller som kanskje bærer litt for tungt?
- Gå ikke alene for lenge.
- Oppsøk en venn i tide. Det er en skam å snu ryggen til.
- Spar på kreftene, men ikke på gledene.

Uansett hvor du ferdes – god tur!

VÅR VÅR

Leif Bjørn Vestad

*Når sølvgrana blømer, og bjørka får slør
og engene grønskast, småblomane blør
på vårbleike vollar og tun,
du kjenner det vårast
og auger vil tårast
av minne frå dagar som dør*

*Du tenkjer på barndom og ungdommens tid
i leik og i moro, i sorg og i strid
med våryre dagar og lengt,
du kjende du mognast,
og hugen din bognast
når livet deg tyktest så strengt*

Foto: Arnfinn Håkon Henøen

Påskeløper

For mange år siden var det vanlig å henge papirløpere til pynt på veggen. Alle hadde koselige tegninger av alt som ga oss en god følelse av påske og vår.

Telepensjonisten ønsker alle en riktig god påske!

